

April 2026

S N A R

Informatieblad van de
Hervormde Gemeente
Benschop

Meditatie

Johannes zag Jezus naar zich toekomen en hij zij:
Zie het lam van God dat de zonde der wereld wegneemt.
Johannes 1:28,29

Johannes de Doper zou de komst van de Messias aankondigen Hij neemt zijn taak serieus. Volgens de traditie preekte Johannes bij Qasr Al-Jahud. Dat was een strategische plek waar veel mensen kwamen. Je kon daar namelijk eenvoudig de Jordaan oversteken. Juist daar sprak hij. Juist daar riep hij op tot bekering: Joden moesten stoppen met concrete zonden en hun leven beteren. Mensen die hieraan gehoorgaven werden door Johannes gedoopt. Het is een teken van reiniging en een nieuw begin.

Ook Jezus kwam bij Johannes bij de Jordaan. Ook Hij onderging de waterdoop. De doop bij Jezus was een samenvatting van zijn missie. Zoals Hij stierf in het Jordaanwater, zou Hij zijn leven geven aan het kruis. Zoals hij oprees uit het Jordaanwater, zou Hij opstaan uit de dood.

Waaróm moest Jezus dan sterven? Om jou/uw schuld voor de zonde te betalen. Daarom zegt Johannes: Zie het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt!

Prop. A. Groothedde

Column

door Henk Oskam

Dicht en open

'Als de ene deur dichtgaat, gaat de andere open' is volgens mij het gezegde. Maar het kan ook anders 'als de andere deur open gaat, gaat de ene dicht'. Gemeenteleden dachten er goed aan te doen om mij op tweetal te zetten voor ouderling. De uitslag is bekend, binnenkort is de bevestiging. Daardoor gaat de columndeur dicht. Hoewel ik zelf vind dat de scherpte die er eerder in columns was, er niet meer zo inzat, maar het kan zomaar een valkuil zijn om kerkenraadszaken en aanverwanten in een column scherp te duiden. Dus, einde oefening. Ruim 70 keer is het gelukt om de deadline van de 10^e in de maand te halen. Het was me een genoegen om, tot voor kort maandelijks, maar nu per kwartaal, deze bladzijde te vullen.

Heb je het gelezen? Heb je ervan genoten of vond je het maar zo, zo? Hoe hoogdravend het ook geweest kan zijn, uiteindelijk wordt het allemaal oud papier. Herinneringen blijven, ieder op z'n eigen manier. Ik las namelijk ergens: *Vrouwen verbazen zich hoeveel mannen kunnen vergeten. Mannen verbazen zich hoeveel vrouwen zich herinneren.* Voor de duidelijkheid; ik las het ergens! Ik begreep van andere redactieleden dat ze al een nieuwe columnschrijver op het oog hebben, dus ik hoef gelukkig niet naar een opvolg(st)er te zoeken.

Het wordt minder schrijven en meer ontmoeten. In de gemeente gegevens, elders in dit nummer, kun je lezen welke wijk het is geworden. Omzien naar elkaar kan ingewikkeld zijn. Maar laten we elkaar ontmoeten en meeleven vanuit geloof, hoop, liefde en gebed, waarbij we als gemeenteleden als herders voor elkaar zorgen door gesprekken, steun en of praktische hulp.

Dat zijn grote woorden, maar van wie mogen we het verwachten?

Met Psalm 62 mogen we samen zingen:

Mijn ziel is immers stil tot God,
van Hem wacht ik een heilrijk lot,
Hij immers zal mijn rotssteen wezen,
Mijn heil, mijn hulp in mijn gebrek,

Nog een dankjewel voor alle lezers!

Voor de kinderen

Nieuw begin

Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping. Het oude is voorbijgegaan, zie het nieuwe is gekomen.

W	R	E	L	A	T	I	E	Q	Q	G	E	B	O	O	R	T	E	B	P
É	A	K	N	V	A	D	E	R	A	R	M	E	N	Ó	A	E	B	E	Ü
P	Í	Í	I	A	K	J	Á	Ö	H	Y	E	Ú	V	T	F	M	W	V	Ï
W	S	É	C	X	K	A	R	P	A	U	A	G	I	Ô	Á	P	Ô	R	I
A	Â	G	O	Ä	T	G	J	O	R	J	E	Z	U	S	V	E	Û	I	Û
F	Ï	Ï	D	Ö	C	Z	Q	D	T	Ö	Ò	Ô	I	È	A	L	I	J	X
Ü	T	A	E	M	R	M	A	Á	Ú	Z	O	N	D	E	N	R	Ì	D	Z
Q	Í	H	M	V	E	R	A	N	D	E	R	I	N	G	D	E	H	E	G
H	S	Ä	U	D	S	B	E	L	I	J	D	E	N	C	A	I	D	R	E
H	G	Ì	S	X	Z	U	Z	E	Á	H	È	U	È	Y	A	N	G	Á	L
P	B	L	I	J	D	S	C	H	A	P	B	A	D	Z	G	I	E	N	U
Y	B	E	S	L	I	S	S	I	N	G	Ú	O	È	Ô	L	G	B	P	K
Ü	I	Ü	W	U	Û	W	G	E	N	A	D	E	Ï	V	O	I	E	X	K
Ï	Á	B	T	U	Ú	Ò	B	E	K	E	R	I	N	G	Ä	N	D	A	I
Y	Z	O	M	M	É	O	Ä	V	E	R	G	E	V	I	N	G	Ó	W	G
Ó	Í	W	E	D	E	R	G	E	B	O	O	R	T	E	È	C	Q	F	Ò

GEBOORTE	ZONDE	GEBED	NICODEMUS	RELATIE
WEDERGEBOORTE	GENADE	BESLISSING	TEMPELREINIGING	BLIJDSCHAP
BEKERING	BEVRIJDER	VANDAAG	VERGEVING	VADERARMEN
BELIJDEN	JEZUS	HART	GELUKKIG	VERANDERING

Open kaart | Mirtha Hoogenboom

Voor het Open Kaart-gesprek ben ik, Ilse van der Stok, in gesprek gegaan met Mirtha Hoogenboom. Mirtha is twintig jaar oud en studeert de bachelor Gezondheidswetenschappen aan de Erasmus Universiteit, waar ze nu in haar tweede jaar zit. Naast haar studie werkt ze in de Plus in Benschop en daarnaast in het Antonius ziekenhuis als administratief medewerker. In haar vrije tijd spreekt ze graag af met vriendinnen, gaat ze winkelen of staat ze in de keuken om iets te bakken. Ze woont nog thuis en heeft een relatie met Joel. Tijdens ons gesprek kiest Mirtha drie vragen om verder op in te gaan.

‘Hoe houd je het geloof levend?’

Mirtha vertelt dat naar de kerk gaan een belangrijke basis voor haar is. Het samenkomen en het onderwijs dat ze daar ontvangt helpen haar om met het geloof bezig te blijven. Ook op JV ervaart ze veel verdieping. Door de kleinere groepsgesprekken wordt er meer uitleg gegeven en is er ruimte om meningen te delen. Ze vindt het bijzonder dat de JV-groep momenteel zo groot en open is: een gezellige en sociale groep waar veel ruimte is voor vragen en geloofsgesprekken. Daarnaast zit Mirtha in het JV-bestuur. Hoewel dat soms uitdagend is, probeert ze vanuit die rol ook vorm te geven aan het geloofsleven van jongeren. Ze merkt dat de openheid binnen de groep ervoor zorgt dat ze samen sterker in het geloof staan. Thuis is ze met haar geloof bezig door 's avonds te bidden, bijbel te lezen of een dagboekje te gebruiken. Ook met vriendinnen praat ze regelmatig over geloofszaken; samen naar de kerk of JV gaan verlaagt voor haar de drempel en geeft een gevoel van veiligheid.

Een ander moment dat voor Mirtha veel betekent zijn het jeugdweekend en Opwekking: intensieve dagen waarin je bewust bezig bent met God en omringd bent door leeftijdsgenoten die hetzelfde zoeken. Tegelijk vindt ze de gesprekken met oudere gemeenteleden heel waardevol: hun ervaring en andere inzichten vormen een belangrijke leerkans.

Bijzonder waardevol vindt ze de catechisatie bij Evert, in de jachthut. Daar is een fijne, veilige omgeving ontstaan waar open gesprekken gevoerd worden. Het boekje dat ze daar behandelen helpt om samen de diepgang te zoeken: laagdrempelig, maar toch heel betekenisvol.

‘Hoe zie jij God?’

Op catechisatie bestudeert de groep momenteel het boekje *Jezus volgen*, waarin centraal staat hoe Jezus mensen uitnodigt om Hem te volgen. Dat vraagt om tijd, om vragen stellen en om bewust zoeken naar wie Hij is. Wanneer Mirtha over God praat, noemt ze Hem haar hemelse Vader. Iemand bij wie je altijd terecht kunt met je zorgen,

die leiding geeft en een weg voor je heeft; ook als die weg nog niet zichtbaar is. In moeilijke tijden ervaart ze God als Trooster.

Ze vertelt dat ze regelmatig bidt om leiding, bijvoorbeeld rondom haar studie: is dit wel de opleiding die bij haar past? God staat voor haar boven alles; ze kijkt met eerbied en respect naar Hem.

‘Een kerkelijke activiteit waar men mij altijd voor kan vragen...’

Mirthe vertelt dat ze graag oppast in de kerk; de crèche draait ze met plezier, want werken met kinderen vindt ze altijd leuk. Ook in het JV-bestuur is ze actief. Hoewel dat niet altijd eenvoudig is - je hebt immers een voorbeeldfunctie terwijl je zelf ook nog zoekende bent - doet ze het met veel toewijding. Ze beseft dat jongeren naar haar opkijken en probeert die verantwoordelijkheid niet te licht op te vatten.

Daarnaast helpt ze graag mee tijdens de gemeentedag. Ze geniet van de gezellige sfeer en van de ontmoetingen met mensen die ze anders minder snel spreekt. Hetzelfde geldt voor het koffiedrinken na de dienst, waar ze het sociale aspect van de gemeente waardeert.

Laatst was er een meidenactiviteit: een canvas schilderen met diamantjes. Met een borrelplank erbij en fijne gesprekken werd het een gezellige, warme avond: precies de soort activiteit waar Mirthe blij van wordt.

Bedankt Mirthe voor het leuke gesprek en je eerlijke antwoorden!

Bid- en dankpunten

We bidden voor:

- Vrede, echte VREDE voor een ieder op de wereld
- Geestelijke groei in ons eigen leven. Dat we steeds mogen zien op Christus en de tijd nemen om zelf gevoed te worden.
- De beschermende hand van God over Zijn volk
- Voor het Midden-Oosten waar dagelijks over en weer raketten vliegen
- Het antisemitisme wat in Nederland hoogtij viert en Joden steeds meer worden uitgesloten

We danken voor:

- Dat we weer het Paasfeest mogen vieren, in vrijheid, wat een Godswonder
- De lente, dat alles weer in bloei staat
- Dat U ons de Bijbel gaf, zodat we kunnen weten dat de wereldgeschiedenis U niet uit de hand zal laten lopen, ook al kijkt dat soms van wel

Wie vol is van zichzelf, heeft geen plaats voor God.
(Joodse wijsheid)

Hoe zit het eigenlijk met | het boek Esther

door Joke de With

Een paar weken geleden werden we opgeschrikt door een nieuwe oorlog in het Midden-Oosten. Amerika en Israël vielen Iran aan. Er waren details aan deze aanval die de meesten mensen ontgaan zijn. We weten dat er altijd gedoe is in deze regio, dus dit was weer de zoveelste escalatie. Maar als je de Bijbel leest naast de media was deze gebeurtenis opmerkelijk. Tijdens de aanval was het precies Purim. Dat is het feest van de overwinning op de Haman in het Perzische rijk. De joden leefden daar in ballingschap. Het Purim feest wordt nu, na 2400 jaar, nog steeds gevierd op voorschrift van Mordechai en Esther. Als we het boek Esther nauwkeurig lezen, is het bijna onmogelijk om in deze oorlog geen herhaling van zetten te zien.

Toen: Ahasveros was koning van het machtigste rijk op aarde: Perzië (nu Iran). Toen deze koning erachter kwam wat de bende van zijn hoogste ambtenaar van plan was, maakte hij samen met de jood Mordechai een wet, waarin stond dat de joden zich met geweld mochten verdedigen. Zij mochten iedereen aanvallen en doden die het op hun leven voorzien had. Overeenkomsten met onze tijd?! Daarna gaf de koning aan Mordechai een koninklijk gewaad in blauw met wit. Let even op de kleuren. Komen die bekend voor?

Nu: Het basis beleid van het ayatollah regime dat in 1979 aan de macht kwam in Iran, was er helemaal op gericht om de kleine satan (Israël) te vernietigen. Als dat klaar was zou de grote satan (Amerika) aan de beurt zijn. Zij maakten daar geen geheim van en werkte er gestaag naar toe. Zij hadden voor dat doel een ondenkbaar groot arsenaal aan raketten opgebouwd en waren nu bezig met het neusje van de zalm: het ontwikkelen van kernwapens. In Teheran had men op het Palestina-plein voor ieder zichtbaar een aftelling opgesteld die wees naar het moment van de vernietiging van de staat Israël.

Doet dat niet denken aan het lot (Pur) dat Haman geworpen had om de dag te bepalen van de Joodse uitroeiing? De vrouw van Haman had hem indertijd nog gewaarschuwd: Als Mordechai uit het geslacht van de Joden is, zult u tegen hem niets kunnen utrichten. Integendeel, u zult zeker voor hem ten val komen! *Esther 6:13*

Nu: Dat de recente klap voor het Ayatollah/Haman regime begon op Purim kun je als legerleiding niet bewust plannen. Alleen militaire overwegingen bepalen de dag van een aanval. En toch gebeurde het precies op Purim. Mordechai kwam uit de stam met de naam Benjamin. Hoe heet de huidige leider van de joden?

Al met al reden om Het boek Esther eens te lezen. De trouw die God ook aan ons als christenen wil bewijzen wordt ons voorgehouden als we letten op de trouw van God aan Zijn volk.

PS Als je in Esther leest over de ophanging van de 10 zonen van Haman is het bijzonder om te bedenken dat dit in de geschiedenis herhaald is. De 10 meest naaste “zonen” van Haman/Hitler zijn in 1946 opgehangen.

.....

Even voorstellen | Thirza en Sander Schouten

We waren op bezoek bij de redacteur van de Sonar, Sander Schouten. De meesten van ons kennen hem natuurlijk omdat hij van jongs af aan hier ter kerke gaat. Maar wie we nog niet zo goed kennen is Thirza, zijn vrouw. Anderhalf jaar geleden zijn ze getrouwd en is zij in Benschop komen wonen. Vanaf de trouwdag was er bij hun voordeur op Zeevliet een groot hart op de stoep gespoten. Zo kon je goed vinden waar zij wonen. Deze stoeptegels is inmiddels weer omgekeerd, maar de liefde is zeker gebleven.

Thirza komt uit Nieuwerkerk aan den IJssel en werkt in een beschuit-, cracker- en krakelingenfabriek in Moerkapelle. Zij heeft levensmiddelentechnologie gestudeerd. In haar baan is zij verantwoordelijk voor kwaliteit, duurzaamheid, trainingen, klachtenafhandeling. Kortom, een veelzijdig takenpakket. Als u een in onze supermarkt gekochte luxe beschuit, cracker of krakeling eet van het huismerk, denk dan maar aan Thirza, want dan is ie bij haar langs geweest. Sander heeft ook een baan die hij erg leuk vindt als ontwerper in de wegenbouw. Als u weleens op een provinciale weg in Noord-Brabant rijdt is de kans groot dat Sander hier mee bezig is geweest. Civiele techniek was zijn studie. Maar ook buiten Noord-Brabant is zijn bedrijf actief. Noodreparaties, inrichten van rotondes en verzorgingsplaatsen, herinrichting van woonwijken enz. Wat het team van Sander ontwerpt, wordt door zijn collega's uitgevoerd. Heel concreet dus.

Thirza heeft een jongere broer en zus en is ook in de PKN grootgebracht. In Benschop begint ze al aardig te wennen en mensen te leren kennen. Ze vinden het beide fijn het om aangesloten te zijn bij de Bijbelstudie groep “Going Deeper”. Zo leert Thirza mensen in Benschop kennen en uiteraard is het mooi om met elkaar over de Bijbelse boodschap te spreken. Sander heeft ook een broer en een zus. Coen die pas in Kameroen getrouwd is en Anne die alweer 12 jaar uit Benschop vertrokken is. Voor hobby's hebben ze niet zo veel tijd, maar voor een spelletje kunt u bij hen terecht en samen wandelen is ook fijn om te doen.

Even voorstellen | Arieko en Willemijne Zwijnenburg

We togen naar Cabauw want daar is dit stel drie jaar geleden neergestreken. Daarvoor was in Schoonhoven hun residentie. Inmiddels zijn Willemijne en Arieko alweer 7,5 jaar getrouwd. Vorig jaar november werden ze verblijd met de geboorte van Cato wat natuurlijk een grote vreugde is. Maar voor dat ze echt van de kleine konden gaan genieten moest Willemijne nog door een paar vervelende medische akkefietjes heen. Het lijkt erop dat de narigheid nu achter de rug is. Inmiddels is Cato in onze kerk gedoopt. Dat zit zo: in de tijd dat Schoonhoven hun standplaats was kerkte ze in Willige-Langerak. Dat was een goede plek en ze hebben daar ook belijdenis gedaan. Maar beiden willen op den duur graag terugkomen naar Benschop. Geen haast, maar toch. Daarom kiezen ze er bewust voor om nu hun dochtertje geboren is, alvast verbonden te zijn met onze kerk. Hun beide ouders wonen hier. En het mooie is dat Willemijne en Arieko deel uitmaken van een Zondagavond koffieclub. Een club met leeftijdsgenoten die ooit ontstaan is vanuit de JV. De meesten zijn inmiddels getrouwd en in Benschop gebleven. Met een aantal van die groep doen ze ook aan Bijbelstudie.

Arieko werkt als ZZP-er. Hij verhuurt zichzelf voor allerlei klussen aan gemeenten. Dat geeft veel afwisselend werk en daar houdt hij van. Je moet dan denken aan klachtenafhandeling m.b.t. de openbare ruimte, ondergronds gebeuren aan kabels en leidingen, enz. Heel fijn dat hij in de tijd dat Willemijne ziek was ook van uit huis kon werken. Willemijne werkt bij doe het zelf zaak KlusWijs van familie Kommer in Schoonhoven. Zij geeft daar interieur adviezen en heeft nog meerdere werkzaamheden in de winkel en op kantoor. Ze heeft het er erg naar de zin. Nu staat eerst Cato op nummer één. Over een maandje gaat Willemijne weer een paar dagen per week werken, zodat ook de oma's en de opa's van Cato kunnen genieten.

Er werd aan ons nadrukkelijk gevraagd of we iedereen die aan hen gedacht heeft wilden bedanken. Het is namelijk vermeldenswaard dat ze in de blijde en minder blijde omstandigheden veel appjes en kaarten uit de gemeente hebben ontvangen. Dat was heel fijn om mee te maken. We wensen jullie Gods zegen toe voor de toekomst en een goede tijd in de gemeente van Benschop.

.....

Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten zoals bij sommigen de gewoonte is. Maar elkaar aansporen en dat zoveel temeer als u de grote dag ziet naderen.

*Hebreeën 10: 25
(de tekst in ons kerkstempel)*

20 Vragen en antwoorden

Hieronder staan 20 vragen en antwoorden. Weet jij alle vragen te combineren met het juiste antwoord? Veel succes!

1. Hoe heet de gedenkdag van Jezus' hemelvaart?
2. Hoe heet de gedenkdag van Jezus' opstanding?
3. Hoe heet de gedenkdag van de uitstorting van de heilige Geest?
4. In welke stad bleven de discipelen wachten op de heilige Geest?
5. Hoe heet de gedenkdag van Jezus' sterven?
6. Welke tekenen deden zich voor toen de heilige Geest werd uitgestort?
7. Hoeveel mensen lieten zich op die dag dopen?
8. Wie werd er door Petrus en Johannes genezen?
9. Wie maakte 's nachts de deuren van de gevangenis open?
10. Wie deed brood uit en kreeg stenen naar zijn hoofd?
11. Wie paste op de kleren tijdens de steniging?
12. Wat ging Saulus hierna vervolgen?
13. Naar welke stad was Saulus onderweg toen hij een ontmoeting met Jezus kreeg?
14. Wat was Saulus daarna?
15. Wie legde Saulus de handen op en genas hem van zijn blindheid?
16. Waarin is Saulus uit Damascus gevlucht over de muur van de stad?
17. Hoe heet het als je vertelt wat God in je leven heeft gedaan?
18. Hoe heet een volgeling van Jezus?
19. Wat gaat er rond tijdens het avondmaal?
20. Wat was het belangrijkste kenmerk van de eerste christengemeente?

a. Wind en vuur

b. Pasen

c. Pinksteren

d. Blind

e. Ananias

f. Hemelvaartsdag

g. Gemeente

h. Verlamde

i. Engel

j. Stephanus

k. Saulus

l. 3000

m. Discipel

n. Jeruzalem

o. Goede Vrijdag

p. Mand

q. Getuigen

r. Damascus

s. Brood en wijn

t. Samen delen

Er leeft een Jood in elke christen. Namelijk Jezus Christus

Afrikaans christen

.....

Als de bruidegom van het weggenomen is, dan zullen zij vasten

door een suster

Een aantal sisters wilden gaan vasten in de veertigdagentijd. Dominee Hoogesteger wilde net voor de veertigdagentijd gaan preken over vasten. Dat wisten zij niet van elkaar. Maar het was wel bijzonder dat het samenviel.

Door de geschiedenis van de protestantse kerk is het vasten bij ons uit beeld geraakt. We denken dat het iets is dat bij de katholieke traditie hoort. Toch denken we dat, als je de evangeliën leest, het vasten er gewoon bij hoort. Bovenstaande tekst lijkt daarop te wijzen. Jezus vastte zelf ook toen hij in de woestijn was en het daar erg moeilijk had. Hij deed dat voordat Hij zijn werk op aarde begon. Maar hoe zouden we het vasten in de praktijk kunnen gaan brengen. In de preek van dominee Hoogesteger kwam naar voren dat nergens in de Bijbel het vasten op bepaalde tijdstippen verplicht gesteld wordt. Ook de manier waarop je het moet doen staat niet beschreven. Als dat wel geval was, zou het heel makkelijk kunnen uitmonden in een ritueel zonder inhoud.

Door vasten kunnen we onze dagen, die zich geruisloos aaneenrijgen, accenten geven door te kiezen voor extra toewijding. Als vanzelf denk je op een vastendag meer aan God en bid je meer. Een aantal Sisters hebben meegedaan met vasten voorafgaand aan Pasen. Het was mooi om ervaring op te doen. We ontdekten dat het goed is om vasten niet in je eentje te proberen. Gedurende deze tijd was er één keer per week gelegenheid om bij elkaar te komen voor lofprijzing en gebed. Wij deden het zo, maar je kan natuurlijk ook anders. Bijvoorbeeld als echtpaar, als gezin, als vriendengroep of als Bijbelstudie groep kun je besluiten om te gaan vasten. Ieder van ons koos een manier van vasten die voor haarzelf het beste was. Alle variaties zijn wat dat betreft mogelijk. Het doel is hetzelfde: meer richten op God. Het kan zijn dat je extra tijd wilt nemen om God te aanbidden. Of je wilt bidden voor je eigen situatie, je familie, een zieke, je burens, de kerkenraad, ons land enz.

We zijn dankbaar dat het niet bij de theorie is gebleven, maar dat we het zijn gaan doen.

.....

Denk aan uw Schepper in de dagen van uw jeugd, voordat er kwade dagen komen. Vrees God en houd u aan Zijn geboden

Prediker 12:1,13

Het leven is een geschenk, inclusief de ouderdom.

Lees- en luistertip | Echo's van het goede nieuws

Is de titel van een nieuw boek. De schrijver is theoloog. Er zijn theologen die hun geloof verliezen tijdens of na hun studie. Sommigen van hen staan zelfs op de kansel! Zo niet Geurt-Henk van Kooten. Hij wilde pas als dominee bevestigd worden nadat hij volledig overtuigd was van de betrouwbaarheid van de vier evangeliën. Er zijn namelijk vele fabels in omloop die “aantonen” dat de evangeliën onbetrouwbaar zijn. Vandaar een lange wetenschappelijke ontdekkingsstocht van deze theoloog. Dat was de reden dat hij pas laat de kansel opging.

Over die ontdekkingsstocht heeft hij het boek geschreven. December 2025 is het uitgekomen. Al is Geurt-Henk inmiddels professor geworden, hij is in staat om dingen eenvoudig uit te leggen. In het boek beschrijft hij hoe hij als een Sherlock Holmes in de materie duikt en allerlei aanwijzingen met nieuwe ontdekkingen combineert. Alles komt aan bod: de vroege kerkvader Papias, archeologie, sterrenkunde, Griekse schrijvers, jaartallen, computermodellen, inzichten uit andere wetenschappelijke disciplines, de evangeliën zeer nauwkeurig gelezen. Waarom kwamen deze vier wel in de Bijbel terecht en andere evangeliën niet? Enz.

Hij stelt ook de vraag wat de mensen in die tijd, kort na het leven van Jezus, nou eigenlijk begrepen als het “goede nieuws”, want dat is wat het woord evangelie betekent. Kennelijk was het nieuws voor hen zo goed, dat ze er brute vervolging en de doodstraf voor over hadden!

Door velen wordt Jezus neergezet als een eenvoudige rabbi in een uithoek van het Romeinse rijk, met simpele volgelingen (vissers). Maar Jezus had veel meer volgelingen dan de twaalf. Hij had ook geleerde volgelingen. En Jezus was beslist niet simpel. Hij was geniaal. De prof. wil Jezus laten oprijzen uit de geschiedenis. Zelfs als niet gelovige kun je veel van de evangeliën leren.

Dus leuk om dit boek te lezen en met elkaar te bespreken b.v. met de Zondagavond koffie club. Maar als u echt geen lezer bent kunt u ook genieten van de inzichten van de prof. Er is een podcast gemaakt waarin de professor levendig over zijn bevindingen vertelt. 21-12-2025 “De ongeloofelijke geschiedenis” # 280. Echt een verademing tussen alle Bijbelkritiek.

Bid tot God in de storm, maar blijf roeien.

Een kerkdienst in CCAP St. Paul | Familie De Vries

Om 10 voor 8 's morgens komen we aanrijden bij de kerk. Vindt u dat vroeg? Welnee, de Engelse dienst, die om 6 uur begon, is bijna afgelopen. Zo te zien loopt hij wel wat uit, want alle auto's staan er nog en de mensen voor de dienst van 8 uur staan in groepjes te praten. We begroeten een aantal mensen die we vorige week ook hebben gezien.

Ik vraag in gebrekkig Chichewa aan Miriam, de vrouw van de dominee, of het klopt dat de mannen en vrouwen apart moeten zitten. Vorige week kwamen we er halverwege de dienst achter dat er maar 1 andere vrouw rechts zat, in hetzelfde vak als wij. Maar nee, het blijkt geen regel te zijn. Je mag zitten waar je wilt. "Goed dat je het vraagt" zegt Miriam en ik denk dat ze bedoelt: "Grappige vraag". Dat levert vrolijk gelach op van het groepje vrouwen. Tja, als we het niet gewoon proberen gaan we de taal nooit goed leren, hè?

Om 8.15 is de Engelse dienst afgelopen en stroomt de kerk leeg. Een jonge man komt ons begroeten en zegt: "Sorry, de Engelse dienst is net afgelopen." Mensen verwachten hier niet dat je Chichewa spreekt. Naast dat het goed is om meer Chichewa te leren, kiezen we ook voor deze dienst omdat 6 uur toch wel érg vroeg is... Misschien volgende week? Bij de vroege dienst is er ook zondagsschool voor de kinderen, dus we moeten er toch binnenkort aan geloven.

Als de dienst begint, inmiddels richting half 9, zit er nog maar een handjevol mensen in de kerk. Maar we zagen vorige week: aan het einde van de dienst zit de kerk helemaal vol. Vanwege de warmte staan de deuren gewoon open, dus iedereen kan vrij in- en uitlopen. Bovendien is buiten goed te horen wat er binnen gebeurt. Lang zo gek niet!

Als de kerkenraad en de predikant binnen zijn, begint de dienst. Het zingen gebeurt hier deels door koren, deels door de hele gemeente. Iedereen staat, en alles beweegt: er wordt geklapt, de koren bewegen ritmisch op de muziek en er gaat zo'n vreugde vanuit! Er wordt voluit gehoor gegeven aan Psalm 47:2 "Alle volken, klap in de handen; juich voor God met luide vreugdezang. Want de HEERE, de Allerhoogste, is ontzagwekkend, een groot Koning over de hele aarde."

Naast de liederen die de koren zingen, zingt de hele gemeente hymnes. Er is een voorzanger, die enthousiast meteen inzet. De man die op het keyboard speelt, moet even aan de knoppen draaien om de juiste toonsoort te vinden, waarna hij meespeelt met het lied. Sommige hymnes kennen wij ook in het Nederlands (Welk een Vriend is onze Jezus) of Engels (All to Jesus I surrender), andere zijn in het Chichewa geschreven.

Er zijn verschillende Schriftlezingen tijdens de dienst. De eerste lezing is altijd uit de Psalmen, vandaag Psalm 66. De tweede lezing is uit het Oude Testament, Genesis 28, en de derde lezing uit het Nieuwe Testament, Mattheüs 6. De Schriftlezingen worden door verschillende kerkenraadsleden gedaan. Tijdens de dienst vliegen er vogeltjes door de kerk, de musjes hebben binnen zelfs een nestje gebouwd! Ik moet denken aan Psalm 84.

De dominee roept mensen naar voren die voor het eerst in deze gemeente zijn. Zij mogen zich kort voorstellen en er wordt voor hen gebeden. Ze worden welkom geheten namens de hele gemeente.

Voor de preek klinkt er een lied om God te eren en te verheerlijken. Dit lied gaat over in gebed. Een soort van “stil gebed” dat wij voor de dienst doen, maar dan allesbehalve stil. Iedereen bidt hardop, sommigen zachtjes mompelend en anderen luider. De één zit op de bank, de ander staat rechtop en weer een ander zit op zijn knieën. Samen roepen we God aan om Zijn zegen over Zijn Woord. Dit hardop bidden is wat onwennig voor ons, maar tegelijk is het een heilig moment.

Tijdens de preek gaat het over het verbond dat Jakob maakt met God bij Bethel. Hebben wij ook al zo'n verbond met God gesloten? Hij sluit Zijn verbond met ons en vraagt daar iets voor terug. Een deel van de preek gaat verloren in het gekletter van harde regen op het golfplaten dak. Maar dat zijn ze hier wel gewend, de dominee preekt onverstoort door. Enkele mensen vallen in slaap, het is ook zo warm! Na de preek vraagt de dominee om, naar aanleiding van het gedeelte van vanmorgen, hardop na te zeggen wat hij voorzegt. We maken als het ware een verbond met God en wijden ons leven aan Hem toe.

Na nog een lied is het tijd voor de collecte: voorin de kerk staan 5 mensen met een rieten mand in hun handen, voor elke wijk is er één mand. Wij vallen onder de wijk “Jerusalem”, hoe mooi is dat? Er wordt een lied ingezet en de gemeenteleden lopen per rij naar voren en doen hun geld in de mand die bij hun wijk hoort.

Inmiddels zijn de kids het aardig zat. Ze begrijpen er nog minder van dan wij en het duurt al zeker 2 uur. Maar het is tijd voor het laatste lied en daarna de zegen. Dan mogen we per rij de kerk verlaten. Nog even kort een praatje, maar de kids willen – begrijpelijk – graag naar huis voor het bananenbrood dat we gisteren hebben gebakken.

Wat een zegen om samen kerk te zijn! Al gaan veel dingen anders dan we gewend zijn, we dienen Dezelfde God en hebben Hem lief! Aan Hem alle eer!

Vrijwilligers gezocht | Abrona De Haan en De Vos

Afgelopen Oktober mochten we met onze gemeente genieten van de gastvrijheid op het terrein van Abrona in het Benedeneind. Bij de boerderijen De Haan en De Vos wonen en werken mensen met een verstandelijke beperking. Ze kunnen hier echter jouw hulp goed gebruiken in de vorm van vrijwilligerswerk. Voor ouderen, maar ook voor jongeren, is er wel een mogelijkheid om iets te betekenen voor de bewoners aldaar. Met jouw inzet zorg je voor extra aandacht, plezier en ondersteuning. Samen maken we het leven van de bewoners een beetje mooier.

Wat zou je bijvoorbeeld kunnen doen?

- Koken
- Maatje voor cliënten
- Meegaan naar medische afspraken
- Tuin onderhouden
- Meegaan naar feestelijke activiteiten, zoals carnaval en Koningsdag
- Ondersteunen bij feestdagen, zoals Kerst en Sinterklaas

Denk er over. Neem voor meer informatie contact op met Abrona Vrijwilligerswerk via vrijwilligerswerk@abrona.nl of scan de QR-code hiernaast.

Pasen

Ik was gestorven, maar ik lééf!
want Christus leeft in mij;
Hij was het, Die mijn angst verdreef,
nu schijnt Zijn zon in mij,
nu waait Zijn adem door mij heen,
nu zing ik een nieuw lied:
ik ben in 't donker niet alleen,
de dood bedreigt mij niet.
't Is Pasen! God heeft 't laatste woord,
de duivel is gezwicht,
de dood is slechts een donk're poort
die voert naar eeuwig licht.
Nu zal 'k van vreugd' naar vreugde gaan,
in droefheid zelfs nog blij:
'k ben tot nieuw leven opgestaan,
want Christus leeft in mij!

Bijlage | Wie, wat, waar

Gegevens per april 2026

Kerkenraad

Dominee: J.A. Hoogesteger

Scriba: Arjan van Es

scriba@hervormdbenshop.nl

Secretariaat diaconie: diakonie@hervormdbenshop.nl

Verdere info via: scriba@hervormdbenshop.nl

Consistorie/Ouderlingen

Wijk 1 Henk Oskam

Wijk 2 Johan Schouten

Wijk 3 Jan van Os

Wijk 4 Gerrit Verheij

Wijk 5 Aart van der Vlist

Wijk 6 Meindert Lodewijks

Jeugdouderling Henry van Beusekom

Wijk 1

Boveneind NZ 8 t/m 112, Boveneind ZZ 13a t/m 57, Dorp ZZ 65 t/m 141a, Dorp NZ 114 t/m 228, Florijn, Burg. Schreudersplantsoen en adressen in Ijsselstein.

Wijk 2

Akkerwinde, De Lansing, Fluitekruid, Groot Hoefblad, Oeverzegge, Oostenburg, Rustenburg, Snellenburg, Vogelkers, Wederik, Zeevliet, Zilverschoon en Zonedauw.

Wijk 3

Boterbloem, Burg. Schriever-Plein, Burg. Zielhuishof, Duizendblad, Herderstasje, Herman de Manstraat, Hondsdraf, Kapt. Van Zijll-laan, Kon. Julianasingel, Kon. Wilhelminastraat, Pr. Beatrixstraat, Pr. Clausstraat, Theo Kleverstraat, Vincent van Goghstraat, Weegbree en overige gemeenteleden buiten Benschop.

Wijk 4

Dorp NZ 244 t/m 306, Benedeneind NZ 312 t/m 362a, De Hof, Groenenhof, Gruttostraat, Merelstraat, Pr. Bernardstraat, Reigerstraat, Zwaluwpad en adressen in Lopik.

Wijk 5

Benedeneind NZ 362 t/m 478h en Benedeneind ZZ 297 t/m 437, Damweg en adressen in Polsbroek.

Wijk 6

Dorp ZZ 191 t/m 233, Benedeneind ZZ 253a t/m 295, Reinaldaweg, Lijsterstraat, Eksterstraat, Kievitstraat, Oranje-Nassaustraat, Schoolhof, Jan van Ieperenstraat en adressen in Lopik en Woerden.

College van Kerkrentmeesters Ouderlingen - Kerkrentmeesters:

Kees van Woudenberg, voorzitter

Arjan van Es, secretaris

scriba@hervormdbenschop.nl

Christian van Os, penningmeester

Gerhard Bos

Kerkrentmeesters:

Mark Kraaijveld

Reinier van Woudenberg

College van Diakenen

Seth Schouten, voorzitter

Jan van den Akker, secretaris

Reino van Vliet, penningmeester

Christiaan Rijneveld, jeugddiaken

Coördinators

Kosters

Contact: Arie van Es

Maranathateam

Contact: Marjan Buitelaar: maranathabenshop@gmail.com

Kringen

Zondagavondbijbelkring aan huis

Contact: Arjen Hoogeboom

Maandagavondbijbelkring in Maranatha

Contact: Arie Schouten

Dinsdagavondbijbelkring in Maranatha

Contact: Henk Langerak of Arie Nap

Bijbelkring Haya - woensdagavond aan huis

Contact: Berthilde Oskam of Marga de Jong

Bijbelkring Going deeper in Maranatha

Contact: Annelien Nederend

Gebedskring zaterdagmorgen, 1x per 3 weken

Contact: Henk Langerak

Mannenvereniging

Contact: Gert van Os

Sisters

Contact: Dianne Lodewijks, Lijdi Hoogenboom, Simara van der Vlist
info@sistersbenshop.nl / [instagram.com/sisters_benshop](https://www.instagram.com/sisters_benshop)

Commissies - comité

Evangelisatiecommissie

Contact: Berthilde Oskam via evangelisatie.benshop@gmail.com

Zendingscommissie

Contact: José Rietveld

Begraafplaatscommissie via begraafplaats.benshop@outlook.com

Rommelmarktcommissie

Contact: Corrie Roodenburg

Dames comité

Contact: Anja de Wit

Liturgiecommissie - stencilwerk via liturgie@hervormdbenshop.nl

Jeugd en jongerenwerk

Jeugdraad: jeugdraad@hervormdbenshop.nl

Oppas: kinderoppas@hervormdbenshop.nl

Zondagsschool: zondagsschool@hervormdbenshop.nl

Kinderclub 10-12: kinderclub@hervormdbenshop.nl

Jeugdclub 12-14: club12-14@hervormdbenshop.nl

Jeugdclub 14-16: club14-16@hervormdbenshop.nl

JV: jv@hervormdbenshop.nl

Vakantie Bijbel Week: vbw@hervormdbenshop.nl

Publicaties

Kerkblad de Bazuin wekelijks via debazuin@hervormdbenshop.nl

Uitgave Sonar per kwartaal via red.hervormdbenshop@gmail.com

Agenda website via jaarplanning@hervormdbenshop.nl

Verdere actuele informatie zie de website: www.hervormdegemeentebenshop.nl

Op de kerkapp vind u onder 'gemeente' persoonlijke telefoonnummers en mailadressen.

Mocht u denken waar moet mijn vraag naar toe?

Dan kan dit altijd via de scriba: scriba@hervormdbenshop.nl

Nieuwsbrief Familie de Vries | GZB Malawi

Even voorstellen: dominee Steven Mpulula

“Graag laat ik u kennismaken met onze familie en bediening”, vertelt dominee Steven Mpulula, directeur van de jeugdafdeling van de CCAP. “Ik ben getrouwd met de geweldige Zinenani Nalivata en samen brengen we vijf prachtige kinderen groot. Ook zorgen we voor 3 kinderen van familieleden. U kunt zich voorstellen: het is een gezellige boel bij ons thuis, met zijn tienen onder één dak!”

“Sinds 2011 mag ik de kerk dienen. In 2014 ben ik afgestudeerd aan de Zomba Theological University en sinds 2015 ben ik gemeentepredikant. Het jeugdwerk heeft mijn passie - daar wordt de toekomst gevormd! Jongeren helpen om verstandige keuzes te maken is de sleutel tot het opbouwen van de kerk en de maatschappij.” Geestdriftig vertelt ds. Mpulula:

“Mijn grootste ambitie is om jongeren die nog niet bereikt zijn - vooral degenen met een beperking - te bereiken met Gods liefde.”

Hij droomt ervan om ‘Vocational Hope Centres’ op te richten, waar deze jongeren:

- Samenkomen voor Bijbelstudie en Gods liefde ontdekken;
- Beroepsvaardigheden leren om op eigen benen te kunnen staan;

Dit sluit mooi aan bij het werk van Zinenani, zijn vrouw. “Zij is een toegewijde lerares in het speciaal onderwijs. Op een overheidsschool zet zij zich elke dag met hart en ziel in voor haar leerlingen en probeert zij echt het verschil te maken.”

Waarom de zorg voor jongeren met een beperking zo belangrijk is? “Elke jongere verdient het om tot bloei te komen, ongeacht de omstandigheden. Laten we hen ruimte geven om hun gaven te ontdekken en hun toekomst vorm te geven.”

Hartelijke groeten
van de familie Mpulula!

Terugblik

Gesetteld

“Zijn we echt nog maar vier maanden in Malawi?” vragen we ons weleens af. Het voelt inmiddels echt als ‘thuis’. We rijden nu meestal zonder hulp van Google Maps en ook het verkeer went al aardig. Nu we in ons eigen huis wonen en de kinderen op school zitten, zijn we helemaal in het ritme. Het is fijn om nu ‘echt’ aan het werk te zijn, soms op kantoor, soms vanuit huis en soms in een dorp of in Lilongwe (zie hieronder). We zijn dankbaar dat Rachel ons een aantal ochtenden in de week helpt met schoonmaken, want dat is hier fors meer werk dan in Nederland! En zij is dankbaar dat ze een baan heeft om voor haar gezinnetje te kunnen zorgen.

Preken in het Chichewa

Ook in de kerk zijn we aardig gewend. Meestal gaan we naar CCAP St. Paul's, vlakbij ons huis. Er zijn verschillende diensten, een Engelstalige om 6.00 uur en een Chichewa dienst om 8.00 uur. Johan heeft inmiddels een aantal keer gepreekt in verschillende gemeenten. Jawel, in het Chichewa! Hij schrijft de preek uit, want uit het hoofd is nog een stap te ver. Maar wat wordt het gewaardeerd! Hij trekt volle kerken, de azungu (blanke) dominee die in het Chichewa preekt.

En toch...

We hebben regelmatig gesprekjes met de Malawiaanse mensen. In ons werk, maar ook gewoon op straat. Steeds weer breekt er een stralende glimlach door zodra ze merken dat we hen in het Chichewa aanspreken. We voelen ons verbonden met onze broeders en zusters hier. En toch... blijven we 'anders'.

De huizen zijn hier veel goedkoper dan in Nederland en daarom wonen we, net als andere expats, in een ruim huis met een grote tuin. Dat is heerlijk en het is ook echt nodig om tot rust te kunnen komen in je eigen omgeving, want veel dingen kosten hier meer moeite en energie dan in Nederland. Dit huis kozen we vanwege de veiligheid en omdat het dicht bij school is. Maar tegelijk schept het afstand. We horen hier echt bij de hogere klasse van de samenleving en veel Malawianen hebben door de geschiedenis een laag zelfbeeld. Ze zijn onderdanig ten opzichte van expats en dat maakt het moeilijk om echt één van hen te worden.

Wij kunnen geen mais verbouwen, zoals de meeste Malawianen, en zijn dus aangewezen op boodschappen: Wat wij per week aan boodschappen uitgeven, is veel meer dan de meesten in een maand verdienen. Dat wringt.

We beseffen te weinig hoe bevoorrecht we eigenlijk zijn. En tegelijk kunnen we anderen laten delen in de zegeningen die we hebben ontvangen. En wat leren wij veel van hen! Hun blijdschap, hun doorzettingsvermogen en het vele werk dat ze verrichten is voor ons elke dag weer een spiegel.

Vooruitblik

MET Departement

Zending, hoe doe je dat? In februari organiseerde de GZB over dit onderwerp een conferentie in Lilongwe, de hoofd stad van Malawi. Predikanten uit verschillende synodes van de CCAP (o.a. Nkhoma Synode in het noorden en Blantyre Synode in het zuiden) kwamen bij elkaar. Ook Johan was daar met zijn collega's dominee Davidson Moyo en dominee Anderson Juma, de general secretary van Blantyre Synod. Johan gaf een presentatie over integrale zending, dat het goed is om het Evangelie te delen in Woord én daad. Ook waren er mooie gesprekken.

Eind februari was er een bijeenkomst met alle MET-coördinatoren uit de verschillende regio's. De komende tijd gaan Johan en ds. Moyo naar de dorpen om te kijken hoe het gaat met de Bijbelstudies en hopen ze voor dit jaar een Bijbelstudiegids uit te brengen.

De komende jaren zullen ze zich meer richten op het trainen van mensen, zodat zij zelfstandig de Bijbelstudies kunnen leiden en weer anderen kunnen trainen.

Youth Departement

Over de hele wereld ervaren mensen problemen op het gebied van relaties en huwelijken. Zo ook hier in Malawi. Mathilde bezocht met haar collega's van het Youth Department een aantal dorpen om jonge echtparen te spreken. De aanwezigen gingen uiteen in groepjes: mannen bij elkaar, vrouwen bij elkaar. Ze schreven op welke uitdagingen ze ervaren en presenteerden dat later plenair. Wat kwam er veel naar voren! Er wordt nauwelijks gecommuniceerd tussen echtparen. Niet over financiën, niet over gevoelens en verwachtingen, niet over seksualiteit...

Het gevolg is vaak dat er schulden zijn, dat mannen vreemdgaan, dat er achterdocht is en ontevredenheid. De cultuur speelt hierin een grote rol. Dominee Mpulula merkte op: "We have a very, very big job to do" (We hebben een enorme taak), en dat is niets teveel gezegd. De komende weken ontwikkelen we als Youth Department een Bijbelstudiegids voor deze echtparen. Ons gebed is dat er communicatie en heling komt in deze gebrokenheid.

Retraite

In april gaan we een week naar Zuid-Afrika, waar we andere GZB medewerkers uit zuidelijk Afrika ontmoeten voor een retraite.

We zien ernaar uit om de onderlinge verbondenheid te vergroten, van elkaar te leren en samen te bidden.

.....

Lees Psalm 19 : 1-7

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. (Psalm 19:1)

De schoonheid van de schepping brengt je dichterbij de Schepper. De hemel zegt: hoe groot zijt Gij. De dag zegt het, de nacht zegt het: hoe groot zijt Gij. Zij spreken zonder woorden. De zon staat 's morgens op en baant zijn weg door de gewelven. Hij schittert als een bruidegom. Ieder mens op aarde kan hem zien. Elke zonnestraal spreekt duidelijke taal: hoe groot zijt Gij. In het ontwerp ontdek ik de Ontwerper. Ik leer Hem kennen in de druppels van de dauw, het bruisen van de zee, het bloeien van een roos. Ik ruik, ik voel, ik hoor, ik proef, ik zie, ik lééf. Mijn hart zingt de woorden mee: hoe groot zij Gij.

Annemarie van Heijningen - Steenbergen

Vanuit de kerkenraad | Procedure Ziekenzalving

vastgesteld in de kerkenraadsvergadering van 5 maart 2026

Aan de Ziekenzalving liggen enkele uitgangspunten ten grondslag. Ziekenzalving is een voluit Bijbels gegeven. Ziekenzalving zoals bedoeld in Jacobus 5: 13-15 dient ter ondersteuning van het gebed

Ziekenzalving en gebed gaat niet zonder de schuldbelijdenis als kern van de geestelijke bevrijding van de zieke. Schuldbelijdenis voor God staat centraal maar ook de onderlinge verhoudingen kunnen tot ernstige verstoring leiden en zullen opgelost moeten worden middels persoonlijke schuldbelijdenis. Pastorale begeleiding is in geval van persoonlijke vergeving raadzaam. Dan pas ontstaat er ruimte voor geestelijke genezing. Lichamelijke genezing is een gevolg welke in Gods soevereine genade kan plaatsvinden en op Zijn tijd en wijze zal gebeuren.

We brengen hiermee de zieke onder het beslag van God die in Christus Jezus de volmacht aan de kerk heeft gegeven om de zieke voor Gods troon te helen. Door Woord en Geest worden we geroepen en gesterkt om hierin het geloof te versterken en onze afhankelijkheid te erkennen.

Ziekenzalving wordt gevraagd door een lid van de gemeente waarna dit, na een pastoraal gesprek door de predikant met de wijkouderling, op pastorale gronden wordt voorgelegd aan het Moderamen. Na dit verzoek besproken en gewogen te hebben voor het aangezicht van God de Heere neemt het Moderamen een besluit. Noot: Indien er geen eigen predikant verbonden is aan de gemeente kunnen twee ouderlingen dit op zich nemen.

De Ziekenzalving zal, bij een positief besluit, uitgevoerd worden door de wijkouderling welke samen met de predikant dit voorbereid. Tijdens de Ziekenzalving zijn de gezinsleden aanwezig en indien gewenst enkele vertrouwelingen van de zieke. Na overleg met de zieke kan in de zondagse afkondiging dit aan de gemeente worden bekend gemaakt, met daarbij de vraag om voorbede door de gemeente. Eveneens zal er op het moment van Zalving een gebedsgroep bijeen moeten zijn welke deze zalving ondersteunt. Ziekenzalving zal uitsluitend leden van de gemeente betreffen, verzoeken van elders zullen doorverwezen worden naar de gemeente ter plekke van de vraagsteller.

Tijdens de zalving wordt een vaste liturgie gevolgd welke in overleg met de zieke kan worden ingevuld. Centraal staan daarin het gebed om hulp en vergeving. Schuld kan, maar hoeft niet openbaar beleden te worden. Wel staat de vraag centraal of de zieke zich vrij mag weten van schuld. Voor de liturgie is een handreiking beschikbaar die door alle ambtsdragers gebruikt wordt. Afwijkingen hiervan zijn slechts dan toegestaan wanneer dit is overlegd binnen het Moderamen van de Kerkenraad.

Uitvoering: In het gebed, eventueel met handoplegging, waarop bij de zalving de nadruk ligt, wordt gevraagd om zowel geestelijk als lichamelijke genezing. Maar als lichamelijke genezing uitblijft is er een ootmoedige aanvaarding dat God op Zijn tijd en wijze zal geven wat nodig is. Voorafgaand aan de zalving wordt aan de zieke gelegenheid gegeven om zonden en schuld te overdenken en voor Gods aangezicht te brengen. Zonden zijn er tussen God en tussen mensen. Schuldbelijdenis is binnen de pastorale begeleiding mogelijk maar hoeft niet openbaar beleden te worden. Wel is er de noodzaak om vooraf een helend gesprek te voeren waarin de belemmeringen weggenomen worden. Vergeving staat centraal en wordt verkregen vanwege de uitspraak van Jezus zelf. Komt Allen tot Mij die vermoeid en belast bent en IK zal u rust geven.

Besluit

Het gesprek welke gevoerd is tussen pastorant en beide ambtsdragers wordt weergegeven in het Moderamen. Het Moderamen beslist daarna over dit verzoek, na het advies van beide ambtsdragers te hebben gehoord.

Uitvoering

Na een positief besluit van het Moderamen wordt de Ziekenzalving door beide ambtsdragers voorbereid en uitgevoerd conform de aangereikte Liturgie. De liturgie wordt uitgewerkt en geprint uitgereikt aan de zieke en aan de aanwezigen. Er wordt indien mogelijk gezongen door allen die daar aanwezig zijn, het heeft de voorkeur om eenvoudige Psalmen of Gezangen te kiezen. De gebeden zijn kort en toegesneden op de situatie ter plekke, het heeft de voorkeur deze op de liturgie af te drukken. Er wordt een passend Schriftgedeelte gelezen, waarna een korte overdenking kan worden gehouden. Ook bij voorkeur uitgeschreven om uitweidingen en versprekingen te voorkomen. Na afloop is er voorbede en dankzegging, waarna er nog wat ruimte kan zijn voor nagesprek en rust met elkaar. Niet om nogmaals te bidden of te spreken maar om de ervaren genade te laten bezinken. Het afscheid vindt in alle rust plaats door een handdruk. Waarna de ambtsdragers huiswaarts gaan en samen met gebed afsluiten.

Gebedsgroep

Tijdens de zalving is er een gebedsgroep actief waarin een aantal Kerkenraadsleden meewerken. De Kerkenraad geeft hieraan leiding en zorgt voor een gedrukte liturgie. De gebedsgroep wordt onder geheimhouding gesteld. Ook de gemeente wordt opgeroepen om in het persoonlijk gebed te bidden ten tijde van de ziekenzalving.

Nazorg

Vervolgbezoeken zijn in overleg met de zieke een vast onderdeel van het gewone pastorale leven. Gericht op aandacht voor elkaar.

Orde voor de zegening en zalving van zieken

1. Bemoediging: Vrede voor u en allen die hier zijn. Amen
2. Korte inleiding (reden waarom en wat de intentie van de zegening/zalving is)
3. Kaars aansteken (indien gewenst is dit mogelijk)
4. Psalm (eventueel vooraf overlegd met pastoraal)
5. Schuldbelijdenis
6. Gebed (aansluitend aan de schuldbelijdenis)
7. Schriftlezing (Jakobus 5 of zie het Dienstboek voor aanbevelingen, of in overleg met pastoraal)
8. Psalm of Lied
9. Zegening door gebed en handoplegging
10. Zalving met olie
11. Slotgebed met voorbede en gezamenlijk Onze Vader

Indien er een verkorte liturgie gewenst is dan kunnen de volgende elementen volstaan: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9 en 10, 11 met kortere gesproken teksten. Kern ligt dan op schuldbelijdenis, geloofsmoed en zalving.

.....

Een nieuw begin

'Wil je met me trouwen?' Twee maanden geleden kwam Kees met zijn vraag. De vraag die ik al wekenlang in zijn ogen gelezen had en waar ik al lang over nagedacht had. Mijn hart antwoordde onmiddellijk met een juichend 'ja!', maar mijn verstand dreunde er doorheen met een donker 'nee'. Terwijl hij op antwoord wachtte, ontweek ik zijn blik. Na een lang moment van stilte voegde hij eraan toe: 'Ik wacht op je. Net zolang totdat je het weet.' Ik reageerde niet op zijn vraag en hij wacht nu nog steeds, al negen weken lang. Elke keer als we elkaar ontmoeten, lees ik opnieuw die vriendelijke vraag in zijn ogen, maar nog steeds heb ik hem niet beantwoord.

Het is zo'n warboel in mijn hoofd na de verjaardag van Kees' zwager gisteravond. Ik heb de fiets gepakt om rust te brengen in mijn gedachten. Tijdens mijn tochtje zie ik tientallen paardenbloemen in de wegberm. Ze lijken mij toe te roepen: 'Het is lente! Een nieuw begin!' Ook voor mij? Ik durf het niet. Al negen weken lang durf ik geen 'ja' tegen Kees te zeggen. Iedere persoon met wie ik een relatie aanga, sterft immers? Ja, dat klinkt cru, maar het is de waarheid. Het begon toen ik vijftien was en mijn oma aan mij het echte verhaal over mijn ouders vertelde. Ik woonde mijn hele leven al bij opa en oma. Zij brachten mij naar de kleuterschool, zij gingen naar de ouderavonden op de lagere school. Opa leerde mij fietsen en vertelde verhaaltjes voor het slapengaan. Oma had altijd een plekje voor mij op schoot terwijl ze dicht bij mijn oor lieve kinderliedjes zong. Opa en oma waren er altijd. Mijn moeder heb ik nooit gekend. Ik wist niet beter dan dat ze ziek was en stierf toen ik een baby'tje was. Mijn vader kende ik alleen van

foto's. Hij was hertrouwd en woonde met zijn vrouw en kinderen in Rotterdam. Met Kerst stuurde hij een kaartje en in juli een cadeautje voor mijn verjaardag. Dat accepteerde ik totdat ik ouder werd en aan oma vroeg waarom ik niet bij hem woonde. Ze vertelde mij het trieste verhaal. Mijn moeder kreeg na mijn geboorte een ernstige postnatale depressie, die in die tijd echter niet als zodanig herkend werd. Ik was een baby van een half jaar toen ze een eind aan haar leven maakte. Mijn vader was radeloos en kon het niet aan om mij elke dag te zien, omdat ik de directe oorzaak was van het sterven van zijn vrouw, mijn moeder. Ik moet ineens flink met mijn ogen knipperen. Pff, het valt niet mee om tegen de heuvel op te fietsen, maar als ik boven ben, sjees ik in een wilde vaart naar beneden. Door mijn tranen was heen zie ik een veld vol paarse hondsdrif aan de kant van de weg. Overall om me heen is het lente. En bij mij, in mijn hart? Ik kan het niet laten om verder in mijn herinneringen te graven. Op mijn zeventiende kreeg ik meer contact met mijn vader. Hij kwam een paar maal bij ons op bezoek en nam me soms mee voor een uitstapje. We bezochten dierentuin Blijdorp en het Muiderslot. Ik mocht in een restaurant een ijscoupe uitkiezen en was zo blij om daar samen met mijn vader te zitten! Een paar maanden later vroom het dat het kraakte en leerde hij mij achtjes schaatsen op de ijsbaan. Diezelfde winter werd mijn vader aangereden door een dronken automobilist. Hij overleed nadat ik amper een jaar contact met hem had gehad. Zuchtend stap ik af en loop met de fiets aan mijn hand verder. Ik trouwde toen ik vieren twintig was, maar was met mijn veertigste alweer weduwe. Kort daarna ontmoette ik mijn jeugdvriendin die ik uit het oog was verloren. Het klikte bijzonder goed, maar na twee maanden van hernieuwd contact stierf ze door een hersenbloeding. Iedereen rondom mij sterft. En daarom durf ik geen nieuwe relatie te beginnen. Of toch wel? Een fel gele strook verschijnt aan mijn rechterhand. Glimlachend kijk ik ernaar. Een jaar geleden heb ik Kees ontmoet. Door Kees ben ik in de Bijbel gaan lezen en heb ik God leren kennen, de Schepper van al die schitterende koolzaadbloemen. Ik durf niet. En toch.....Ik kan de Schepper van al dit moois toch wel vertrouwen? Ik ga zijdelings op mijn bagagedrager gaan zitten, terwijl ik naar de prachtige bloemen staar. Gisteren vroeg Kees' zwager me: 'Wanneer gaan jullie samen verder?' Ik vertelde hem mijn angst. 'Iedereen met wie ik een relatie aanga, sterft.' Opnieuw overdenk ik zijn antwoord. 'Dan zit er niets anders op dat je een relatie aangaat met iemand Die niet meer kan sterven. De Heere Jezus is al gestorven, opdat een ieder die gelooft, eeuwig zal leven. Hij is door de dood heen gegaan en Hij leeft!'

Mijn ogen tranen alweer, maar nu van ontroering. Ik durf niet, nog steeds niet, maar ik mag het durven. Aan die gestorven Heiland wil ik mijn hele leven toevertrouwen en met Hem durf ik een nieuw begin te maken. En vanavond? Vanavond zal ik Kees mijn antwoord geven.

Janny den Besten

De Sint Nicolaaskerk te Benschop

door Joke de With

Het gebouw van onze Hervormde Gemeente ziet er piekfijn uit, toch is het al een oudje. Lang geleden bij de bouw werd hij gewijd aan Sint-Nicolaas. Waarom juist aan die heilige?

Nicolaas leefde van 270 na Chr. tot 342 (6 Dec). Hij was bisschop in Myra. Myra lag in Anatolië (het huidige Turkije) en maakte deel uit van het grote Romeinse rijk. In 313 maakte Nicolaas mee dat de christenvervolging stopte. Hij had daar als bisschop flink onder te lijden gehad. In 325 was hij deelnemer aan het bekende concilie van Nicea. Twee eeuwen na zijn dood werd bisschop Nicolaas heilig verklaard door de Roomse kerk. Vanaf toen was het dus **Sínt** Nicolaas. Als iemand eenmaal heilig verklaard is gebeuren er gekke dingen. De heiligverklaarde krijgt mythische proporties en vele legenden ontstaan rondom deze persoon. Het graf van sint Nicolaas in Myra werd al snel een bedevaartsoord. In 1087 verhuisden zijn beenderen van Myra naar Bari in zuid Italië. Waarom? Anatolië werd veroverd door islamitische Turken uit Azië. De beenderen van Nicolaas waren daar niet langer veilig. Deze overbrenging werd tot een goed einde gebracht door een groep kooplieden en zeelieden. Sinds dat gebeuren is Sint-Nicolaas de beschermheilige van deze beroepsgroepen. Over de nieuwe rustplaats van sint Nicolaas werd een kerk gebouwd: Basilica di San Nicola. Sindsdien groeide zijn populariteit in het zuiden van Europa.

Rond 1000 werd zijn cultus ook in het noorden van Europa geïntroduceerd. Met veel succes. Wij danken er nog steeds onze Nico's aan en onze Klaasen. Europa bereikte het bericht van de vreedzame inname van de Heilige Stad Jeruzalem in 1229 tijdens de 6de kruistocht. Dit bleek gebeurd te zijn dankzij de bescherming van Sint-Nicolaas. Naast andere gebeurtenissen maakte dit hem in één klap tot de belangrijkste heilige van Europa. Sint Jacobus (Santiago) en sint Maarten kwamen een treetje lager te staan. Gevolg van deze populariteitsimpuls was dat er in Noord-Europa werkelijk ontelbaar veel kerken, kloosters en kapellen gebouwd werden ter ere van Sint-Nicolaas.

Dat gebeurde ook in de piepkleine nederzetting Benschop in het moerasachtige gebied dat de Lopikerwaard toen nog was. De Benschopperwetering was nog maar net gegraven (1100). Tussen 1200 en 1250 werd het kerkje gebouwd: de Sint-Nicolaaskerk. Dus of we het nu leuk vinden of niet, het dorp Benschop is vanaf haar vroegste bestaan verbonden met de legendarische bisschop uit Myra.

Nicolaas zal een oprecht christen geweest zijn. Hij was waarschijnlijk een voorbeeld voor andere gelovigen. Het is bekend dat Nicolaas streed voor de leer van de drie-eenheid en tegen kerkleiders die de Goddelijkheid van Jezus ontkenden. Dus zo gek is hij nog niet. Maar bisschop Nicolaas uit Myra lijkt in niets op de legendarische heilige die later van hem gemaakt is. In Spanje is hij nooit geweest.

Maar waarom worden in de Rooms Katholieke traditie toch al die heiligen vereerd? Na de kerstening van Europa bleef het voor de mensen moeilijk om hun vertrouwen alleen maarte stellen op die ENE God. Ze waren aan zoveel goden gewend geweest. Je zou kunnen stellen dat de christelijke heiligen de plek van de heidense goden hebben ingenomen: Bij een zeereis vertrouw je voortaan op de voorspraak en bescherming van sint Nicolaas, die staat immers dicht bij God dan jijzelf. Zo werd de god Poseidon vervangen door sint Nicolaas. In protestantse oren klinkt dat bizar, Godslasterlijk zelfs. En dat is het ook. Maar er spreekt wel uit dat men wist dat we bewaard moeten worden. En hoe zit het met ons, Op wie vertrouwen wij als we in de auto of het vliegtuig stappen? Vertrouwen we op de ENE? Of op de veiligheidssystemen, de bestuurder en op onze verzekeringspolis??

Beheer begraafplaats | Afscheid Aart en Gea Verweij

Het is al weer een tijd geleden, namelijk in 1985, toen Aart Verweij zijn beste vriend Jan Labee is gaan helpen met het grafdelven. Hierbij werd Aart de 4^e generatie die werkzaamheden verrichte op de begraafplaats. Aart en Jan hebben een 7-tal jaren samen de graven open en dicht gemaakt, bekisting geplaatst en bloemen neergelegd. Alles nauwkeurig gedaan en tot in de puntjes afgewerkt. Daarna stond Aart er alleen voor, maar uiteraard gesteund door Gea. De eerste 35 jaar met de schop, zomer en winter en daarna nog 5 jaar met de shovel en een kraan. We zij nu 40 jaar verder en het is klaar. Aart heeft z'n schop aan de kant gezet. Hij heeft z'n beste krachten gegeven om de droevige families op zijn manier bij te staan. Het was niet altijd gemakkelijk, als het gaat over dierbare gemeenteleden, van heel jong tot heel oud. Er waren emotionele momenten maar ook veel mooie gesprekken. Met liefde en met kracht van onze God heeft hij dit werk kunnen en mogen doen. Die kracht was nodig om alles in te passen naast het normale werk en het gezin. Ook in de eigen familiekring moesten ze afscheid nemen van dierbaren. Dan is het fijn om er te staan, maar wel zwaar. Maar het is alle jaren gelukt, ook met steun van de kinderen, om het werk te doen en het is goed geweest. Bij het graf zeg je soms, rust zacht, maar dat went nooit. Aart en Gea houden moed en Hoop en daarom geen vaarwel, maar tot ooit.

Bedankt

Het college van kerkrentmeesters kijkt met respect terug naar de lange periode dat Aart en Gea hun talenten hebben ingezet op de begraafplaats. Heel hartelijk bedankt voor jullie inzet! De Heere zij jullie nabij in de tijd die komt voor andere dingen.

Contactpersonen begraafplaats

Beheer: Christian van Os

Administratie: Jeanette van Woudenberg-Boer

Mail: begraafplaats.benschop@outlook.com

Wat zijn de taken van een Ouderling?

door Gerrit Verheij

Kun je wat schrijven voor de Sonar over je taken als ouderling in de kerkenraad? Dat was de vraag die naar me toe kwam. Als je er even over nadenkt is het wel belangrijk om dit met elkaar te delen wat er allemaal gebeurt in onze gemeente. En dan niet om de personen, maar wel om de verbondenheid onderling en daarin zien ook de trouw van God die verder gaat met onze gemeente.

De dan nu concreet: ouderling zijn in de Hervormde Gemeente van Benschop.

Het meest zichtbaar is het present zijn in de kerkenraad op zondag. We hebben daarvoor een rooster zodat er altijd een aantal ouderlingen aanwezig zijn. Dit doe ik best graag omdat je onderling de verbondenheid ervaart en ook direct contact hebt met de dominee, dat is voor de dienst in de consistorie, maar vooral ook na de dienst waar we met de dominee de preek nog even bespreken. En dan ben ik verwonderd en dankbaar wat wij hier in Benschop mogen horen, week op week, vanuit de verkondiging van Gods Woord. Als ouderling wil ik je dan ook graag oproepen: zorg dat je erbij bent, zo mogelijk twee keer op een zondag, want anders mis je echt wat!

Om de zoveel tijd ben ik ook ingeroosterd als ouderling van dienst: voor de dienst in de consistorie leg je dan door gebed de dienst in Gods hand, bid voor de dominee die voorgaat, en of de dienst ook onverstoord mag verlopen. Daarna loop je met de dominee de kerk in en na de voorzang ga je de dominee voor naar de preekstoel. Met de handdruk geef je als kerkenraad de verantwoording van de dienst over aan de dominee en wens je hem Gods zegen toe. Na de dienst neem je met de handdruk de verantwoording weer terug en wordt bijv. gezegd: De Heere zegene Zijn Woord, of Amen.

Het tweede zichtbare is op huisbezoek gaan. Dit probeer ik elke week te doen in het winterseizoen naar de gemeenteleden in mijn wijk. Vaak met mijn bezoekbroeder Tonny van Vliet samen. Dit doe ik graag omdat je zo echt contact krijgt met de gemeenteleden, vaak van hart tot hart met elkaar kan spreken over hoe het gaat en wie de Heere voor ons is. Door geloof en bekering leven als kind van God, daar gaat het om.

Ook zijn we betrokken bij huwelijksdiensten en bij rouw in de gemeente. Het op bezoek gaan, afsluiten van de condoleance en aanwezigheid bij begravenissen.

Als ouderling ben ik lid van de kerkenraad en de consistorie. Met die colleges hebben we dan ook vergaderingen. In de kerkenraad komen alle gemeente brede zaken aan de orde. In de consistorievergaderingen (dit zijn de ouderlingen met de predikant) bespreken we de pastorale dingen van de gemeente en de organisatie van ons werk

als ouderlingen. Vergaderingen in kerkelijk verband vind ik soms best moeilijk; leiding geven aan de gemeente met allerlei onderwerpen. Wordt ook niet makkelijker omdat meningen en gevoel vanuit de gemeente naar de voorgrond komen. Dan terug naar de houding: Wat wil God dat we doen? Daarbij goed in het oog houden wat in onze gemeente verbind en wat uit elkaar drijft. Dankbaar ben ik voor het onderlinge contact, respect en verbondenheid in de kerkenraad.

Ouderling zijn heeft dus alles te maken met leiding geven aan, verantwoordelijk zijn voor, en zorg hebben voor de gemeente van Benschop, beter gezegd, gemeente van God. Een hele taak ja, maar ik mag geloven dat het dus Gods gemeente is, en al het werk weer in Zijn handen terug leggen. Dank voor Gods trouw!

En voor ons geldt dan als antwoord daarop: wees trouw!

SDG

Interview Hanneke Kersbergen

We waren op bezoek bij Bas en Corrie Kesbergen. Hun trouwdag was in 1978. Corrie is toen uit Sprang-Capelle naar Benschop gekomen. Samen hebben zij vier kinderen gekregen. Hanneke, Petra, Martijn en Gert-Jan. Bas en Corrie zijn dit jaar dus al 48 jaar getrouwd en de kinderen zijn uitgevlogen.

Het gaat nu even om de oudste dochter Hanneke. Zij heeft altijd veel zorg nodig gehad. Ze ging naar een school voor zeer moeilijk lerende kinderen. Later, toen zij het huis uit ging hebben ze dat rustig opgebouwd. Ze ging wonen in de Weidehoek in Benschop en kwam dan elk weekend naar huis. Na vier jaar is ze verhuist naar Lopik, naar de Lopikse-Hoek, en kwam ze nog steeds elk weekend naar huis. Hanneke nam in die periode altijd deel aan de Bijbeluurtjes die vanuit de kerk werden georganiseerd. Inmiddels zijn we weer tien jaar verder. Afgelopen Januari is Hanneke nog een keer verhuist. Dat zit zo: Petra woont in Schiedam en regelt in middels alle zaken voor haar oudere zus. Zij is op zoek gegaan naar een geschikte woonplek voor Hanneke, dicht bij waar Petra zelf woont. Zo kwam het dat er onverwacht een plekje gevonden werd bij "Sprank" in Bergschenhoek. Het was even slikken voor Bas en Corrie want nu woont Hanneke echt een stuk verder bij hen vandaan. Ze komt nu minder vaak naar huis, het is toch een stuk verder rijden. Toch zijn ze achteraf heel dankbaar dat het zo bestuurd is. Hanneke heeft een goeie plek gekregen waar ze kan blijven wonen tot ze oud geworden is en dat dicht bij de zus die zo goed naar haar omkijkt. Hanneke went snel. Hanneke was blij dat ze bezoek kreeg vanuit de kerkenraad. Haar nieuwe adres staat in het lijstje verderop in de Sonar. De verjaardag datum vermelden we erbij, want Hanneke is gek op het krijgen van kaarten! Daar wordt ze ontzettend blij van. Ook met de kerst trouwens. **16 Juni is** haar verjaardag. het is maar dat u het weet.

Open kaart | Caya Verlaan

Ik, Mirthe Hoogenboom, ben met Caya Verlaan in gesprek gegaan voor het Open Kaart-spel. Caya is 19 jaar oud en studeert pedagogische wetenschappen aan de Universiteit Utrecht. Ze woont nog in Benschop, maar is wel van plan om op kamers te gaan in Utrecht. Ze werkt bij de Plus in Benschop. In haar vrije tijd spreekt ze graag af met vriendinnen, bakt ze de lekkerste baksels en houdt ze ervan om fanatiek een spelletje te spelen.

Wat heb je van de Heere Jezus geleerd?

Caya heeft van de Heere geleerd om geduldig te zijn en dat alles op Zijn tijd komt! Ook als ze zelf denkt dat iets nu direct moet gebeuren, weet ze dat ze geduldig moet zijn. In haar dagelijks leven ervaart ze dit ook. Na de middelbare school is ze rechten gaan studeren, maar al snel merkte ze dat dit niet bij haar paste. Ze nam een half tussenjaar en uiteindelijk heeft ze een studie gevonden die goed bij haar past en waar ze blij van wordt!

Ook heeft ze geleerd om liefdevol te zijn, en niet altijd het slechte in anderen te zien. Het is beter om altijd lief voor elkaar te zijn, zegt ze.

Heb je wat met de plaats waarin je woont? Benschop!

Caya voelt zich erg thuis in Benschop. Ze heeft op de basisschool hier gezeten en volleybalde bij Bevoc. Haar vriendengroep en veel van haar familie wonen ook in Benschop. Ze houdt ervan dat ze veel mensen kent, en vindt de sfeer in Benschop erg fijn. Caya zou later wel willen wonen in Benschop.

Welke normen en waarden heb je van je familie meegekregen?

Caya heeft van haar familie meegekregen dat spullen niet zo belangrijk zijn. Het is belangrijk om te genieten van de mensen om je heen. Ook heeft ze meegekregen om altijd liefdevol met anderen om te gaan, omdat je vaak nooit weet waar mensen doorheen gaan.

Voel je je betrokken als jongere bij de kerk?

Ja, zegt Caya. Ze vindt het fijn om met vrienden naar de kerk te gaan. Ook gaat ze graag naar de wekelijkse catechisatie bij Evert. Ze vindt het fijn om elke week met dezelfde groep te zijn, en om open en vertrouwd je verhaal te delen. Het gaat de diepte in, maar het gaat ook over alledaagse dingen. Ze geeft aan dat ze veel leert tijdens de catechisaties!

Bedankt Caya voor het gezellige gesprek en je eerlijke en mooie antwoorden!

.....
Tot uw ouderdom toe zal Ik dezelfde zijn, ja tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen. Ik zal dragen en redden.

Jesaja 46:4

Adressenlijst

Vergeten we niet de langdurig zieken en de ouderen, leden en oud leden, die buiten onze gemeente verblijven? Verras ze met een kaartje of bezoekje, daar worden ze erg blij van.

De adressen van mensen die in woonzorgcentra, verpleegtehuizen of thuis verblijven:

Marieke Suur

Mevr. J. Bakker-Otten

Mevr. J. Versteeg-Doornenbal

Lotte Overbeek

Dhr. en Mevr. Leen-van Breugel

Mevr. C.H.J. Timmer-Schalkwijk

Mevr. G.M. Doornenbal-Zwijnenburg

Brenda Heek – van Beusekom

Dhr. Antoon van Dijk

Mevr. Leida Schlij - Verhoef

Hanneke Kersbergen

I.v.m privacywetgeving worden de adressen niet online getoond. Wilt u toch een kaartje sturen of een bezoekje brengen en heeft u een adres nodig?
Neem contact op met de redactie

**Zijn we iemand vergeten, of staat er iets verkeerd in deze lijst?
Laat het ons a.u.b. weten!**

Kijk voor de actuele kerkelijke activiteiten in de agenda van de kerk-app, of kijk op:
www.hervormdbenshop.protestantsekerk.net/agendapagina

.....
De volgende Sonar verschijnt op: 28 juni '26

Inleverdatum: 10 juni '26

Redactie: Erika Copier, Henk Oskam, Clazien Schep, Sander Schouten en Joke de With

Contact: red.hervormdbenshop@gmail.com